

بررسی عملکرد و کیفیت علوفه در توده‌های بومی ماشک (*Vicia sativa*) در شرایط آبی و دیم منطقه لرستان

محمد حسنوند^۱، علی اشرف جعفری^{۲*}، علی سپهوند^۳ و شهرام نخجوان^۴

۱- کارشناسی ارشد اصلاح نباتات، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بروجرد

۲- نویسنده مسئول، دانشیار، بانک ژن، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراعع کشور، پست الکترونیک: aajafari@rifr-ac.ir

۳- کارشناس ارشد، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان لرستان

۴- استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بروجرد

تاریخ پذیرش: ۸۸/۰۶/۳۱

تاریخ دریافت: ۸۷/۱۲/۱۸

چکیده

به منظور بررسی عملکرد و کیفیت علوفه در ۶ توده محلی ماشک، دو آزمایش آبی و دیم در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در ایستگاه تحقیقات کشاورزی خرم‌آباد به اجرا درآمد. عملکرد علوفه تر و خشک، ارتفاع بوته و صفات کیفی (درصد قابلیت هضم، درصد پروتئین خام، کربوهیدرات‌های محلول در آب، فیبر خام، دیواره سلولی بدون همی‌سلولز ADF، دیواره سلولی NDF و خاکستر کل) در سال‌های ۱۳۸۵ و ۱۳۸۶ اندازه‌گیری شد. در تجزیه واریانس مرکب دو آزمایش، اثر محیط برای کلیه صفات بجز درصد قابلیت هضم معنی دار بود و متوسط میانگین ژنتیکی‌ها در محیط آبی و دیم بهتری برابر عملکرد علوفه خشک (۲/۷۶ و ۲/۳۵ تن)، پروتئین خام (۲۴/۸ و ۲۱/۶ درصد) و کربوهیدرات‌های محلول (۱۰/۹ و ۱۲/۹ درصد) بود که نشان‌دهنده افزایش عملکرد علوفه و درصد پروتئین خام و کاهش کربوهیدرات‌های محلول در شرایط آبی بود. اثر ژنتیکی برای عملکرد علوفه، ارتفاع بوته، کربوهیدرات‌های محلول و درصد NDF معنی دار بود. ضریب همبستگی بین عملکرد علوفه با صفات ارتفاع بوته، درصد کربوهیدرات‌های محلول و فیبر خام مثبت و با درصد پروتئین خام منفی و معنی دار بود. از طرف دیگر کربوهیدرات‌های محلول با عملکرد علوفه، ارتفاع بوته، درصد قابلیت هضم همبستگی مثبت و با صفات پروتئین خام، درصد خاکستر و درصد ADF و NDF همبستگی منفی و معنی دار داشتند. در تجزیه کلاستر، ۶ ژنتیکی در دو گروه قرار گرفتند. در نمودار بای پلات براساس شاخصهای پنج گانه مقاومت به خشکی توده‌های حساس و مقاوم به خشکی از هم تمایز شدند. طلارزان (ازنا) با عملکرد ۳/۱ و ۲/۷ تن در هکتار علوفه خشک بهتری در محیط آبی و دیم برای کشت در دیمزارهای پریاران استان توصیه شد. توده‌های ترش آباد دورود و فهره الیگودرز بهتری با عملکرد ۲/۵۵ و ۲/۷۲ تن در هکتار علوفه خشک در شرایط دیم به عنوان توده‌های متحمل به خشکی شناخته شدند و برای کشت در دیمزارهای کم بازده استان معرفی شدند. توده‌های دورود و باوکی (ازنا) بهتری با تولید ۲/۳۹ و ۳/۰۲ تن در هکتار علوفه در شرایط آبی به عنوان حساس به خشکی و مناسب برای کشت آبی شناخته شدند. در بین توده‌های یادشده فهره الیگودرز با دارا بودن ۱۲/۷۴ درصد کربوهیدرات‌های محلول کیفیت علوفه بهتری داشت.

واژه‌های کلیدی: ماشک، عملکرد علوفه، کیفیت، تجزیه کلاستر، تنش خشکی.

مقدمه

گیرد و دارای توانایی همزیستی با باکتری ریزوبیوم برای تثبیت نیتروژن می‌باشد (Caballero *et al.*, 1995) و دارای درصد پروتئین بالایی است (شهبازیان، ۱۳۸۳).

▪ به دلیل توانایی تثبیت ازت موجب افزایش در عملکرد ماده خشک و دانه محصولات بعدی می‌گردد (Yavuz *et al.*, 2004).

ماشک اغلب طالب آب و هوای سرد و معتدل زمستانی می‌باشد. در مناطقی که زمستان بسیار سرد دارد ماشک رشد خود را به تعویق می‌اندازد تا شرایط رشد فراهم گردد. در مناطق سردسیر بصورت بهاره و در مناطق گرمسیر بصورت پاییزه کشت می‌شود. مقاومت به سرما در آن تا -۸ درجه سانتیگراد بوده و در درجه حرارت‌های پایین‌تر یخ می‌بندد. در شرایط آب و هوای خشک و مرطوب رشد خوبی دارد، فقط زمانی که خشکی زیاد شود رشد آن به سرعت کم می‌شود، به همین دلیل در مناطق مدیترانه به صورت پاییزه کشت می‌شود. خاک‌های سنی برای کشت ماشک مناسب نیست. فقط با کوددهی مناسب می‌توان در خاک‌های سنی، ماشک را کشت نمود. خاک‌های متوسط و سنگین با ظرفیت نگهداری خوب برای کشت این گیاه مناسب می‌باشد. خاک‌هایی که دارای زهکشی خوب و مقداری آهک باشند برای آن مناسب است. ماشک‌ها در مقایسه با سایر گیاهان تیره پروانه‌آسا مقاومت بیشتری نسبت به خاک‌های اسیدی نشان می‌دهند. فصل کشت بیشتر ماشک‌ها در پاییز همزمان با تاریخ کشت بذر جو پاییزه است؛ در صورتی که در خاک‌هایی که برای اولین بار زیر کشت ماشک می‌روند باید مقدار قابل توجهی کودهای ازته را قبل از کاشت به خاک داد یا بذرها را به باکتریهای مخصوص این گیاهان قبل از کشت آغشته نمود (کریمی، ۱۳۷۵ و شهبازیان، ۱۳۸۳).

کمبود علوفه در کشور و فشار بیش از حد دام در مراتع، کاهش تولیدات دامی، کمبود فعلی گوشت و تخریب مراتع را در پی داشته است. واردات علوفه و گوشت راه حل اساسی در این راستا نیست، بلکه تولید خوراک دام در داخل کشور بهترین راهکار در این مورد می‌باشد (پارسایی، ۱۳۷۴). بنابراین زراعت گیاهان علوفه‌ای در اقتصاد ملی کشورها ارزش حیاتی دارد و در بین رشته‌های مختلف از نظر تولیدات گیاهی و تولیدات دامی نقش تعادل را ایفا می‌کند. در اصلاح گیاهان علوفه‌ای، افزایش عملکرد و کیفیت علوفه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و به عنوان یکی از اهداف اصلی معرفی ارقام اصلاح شده می‌باشد.

ماشک با نام علمی *Vicia sativa* و نام انگلیسی common vetch، راسته Magnoliopsidae، از رده Fabaceae، تیره Fabales گیاهی یکساله و یا دوساله است. ریشه اصلی راست و مستقیم و در قسمت انتهایی دارای ریشه‌های فرعی زیادی است. ماشک‌ها از صدها سال قبل توسط یونانی‌ها و رومی‌ها برای به دست آوردن علوفه و کود سبز کشت شده است. مبدأ ماشک منطقه مدیترانه و آسیای غربی است. سال‌ها قبل از ایران به اروپای مرکزی و شمال اروپا برده شد و امروزه در تمامی مناطق مدیترانه، آسیای غربی، شمال و مرکز اروپا، از آفریقای شمالی تا جزایر قناری، آفریقای جنوبی، آسیای شرقی، استرالیا، زلاندنو و شمال و جنوب آمریکا توسعه پیدا کرده است (فخر و اعظمی، ۱۳۸۴).

ماشک زراعی یکی از گیاهان علوفه‌ای مهم می‌باشد که به لحاظ زیر حائز اهمیت است:

▪ می‌تواند برای چندین منظور از جمله علوفه سبز، مصرف دانه، کود سبز و علوفه خشک مورد استفاده قرار

با توجه به اهمیت ماشک‌ها از لحاظ تولید علوفه و حفاظت و حاصلخیزی خاک‌ها، این تحقیق با اهداف زیر به اجرا درآمد:

- (۱) ارزیابی ژرمپلاسم استان لرستان و تعیین توده‌های برتر برای معرفی ارقام سازگار و پرمحصول،
- (۲) گروه‌بندی توده‌ها براساس عملکرد و کیفیت علوفه با استفاده از روش‌های آماری چند متغیره
- (۳) شناسایی توده‌های سازگار و پرمحصول، براساس شاخصهای پنج گانه مقاومت به خشکی برای تبدیل دیم‌زارهای کم‌بازد به علوفه کاری و احیاء و اصلاح مراتع مخروبه استان لرستان بوده است.

مواد و روشها

این آزمایش در سال ۱۳۸۴ در باغ کشاورزی شهرستان خرم‌آباد با طول جغرافیایی ۴۸ درجه و ۵۸ دقیقه و عرض ۳۳ درجه و ۲۹ دقیقه به اجرا درآمد. شهرستان خرم‌آباد دارای آب و هوای نیمه‌گرم بوده و جزء مناطق نیمه‌خشک کشور به حساب می‌آید. مجموع بارندگی سالیانه در سالهای ۸۴ و ۸۵ به ترتیب ۴۳۴ و ۵۱۰ میلیمتر بود که با توجه به میزان بارندگی دراز مدت (۵۱۰-۵۵۰ میلیمتر)، سالهای اجرای آزمایش از بارندگی متوسطی برخوردار بودند. براساس توصیه بخش خاک و آب مرکز تحقیقات کشاورزی استان لرستان کود ازته به شکل اوره با ۰/۴۶ ازت و کود فسفره (فسفات آمونیوم) هر یک به مقدار ۵۰ کیلوگرم خالص در هکتار و کاملاً یکنواخت توزیع شدند. گیاهان مورد آزمایش شامل ۶ توده ماشک از توده‌های محلی از مناطق دورود، باوکی (ازنا)، ترش آباد (دورود)، چغلوندی (خرم‌آباد)، فهره (الیگودرز) و طلارزان (ازنا) بودند. آزمایش با استفاده از طرح بلوک‌های کامل تصادفی

بنابراین کلیه ماشک‌ها موارد استفاده زیادی از جنبه علوفه دارند که مهمترین خاصیت آنها عبارت است از: حفاظت خاک، اصلاح ساختمان خاک به عنوان کود سبز، تولید علوفه خشک، مصرف سیلو، علوفه سبز و بالاخره چرای احشام. ماشک‌ها دارای کیفیت علوفه‌ای خاصی هستند و از لحاظ پروتئین و خاکستر با یونجه قابل مقایسه هستند. علوفه خشک و سیلوی آن چاشنی بسیار خوبی است که گاو و گوسفند و اسب با رغبت خاصی می‌خورند. ماشک را با غلات به صورت مخلوط کشت می‌کنند و به صورت سبز مورد تعلیف احشام قرار می‌دهند و کمبود تغذیه را در اوآخر زمستان و اوایل بهار برطرف می‌کنند (کریمی، Dorado *et al.*, ۱۳۷۵).

تناول‌های معمول در شرایط نیمه‌خشک اسپانیا به این نتیجه رسیدند که حتی در سال‌های خشک با میزان بارندگی کمتر از ۳۵۰ میلیمتر، ماشک باعث افزایش ازت برای گیاه جو شد.

مطالعات انجام شده بر روی ماشک‌ها در ایران محدود است. در سالهای ۱۳۷۷ تا ۱۳۸۰ آزمایش‌هایی در مورد سازگاری گونه‌هایی از ماشک در مراغه، اردبیل، گچساران، شیروان، سرارود و کوهدهشت به صورت دیم انجام شد. در این آزمایشها در گونه‌های *V.ervillia*, *V.narbonensis*, *V.dasycarpa* و *V.sativa*, ارقام پیشرفت و امیدبخشی مورد مقایسه قرار گرفتند و گونه‌های مناسب جهت ادامه آزمایشها در هر منطقه مشخص گردیدند. همچنین کشت سه لاین ارسالی از ایکاردا از گونه *V.panonica* به همراه چند لاین از *V.ervillia* نشان داد که گونه *V.panonica* مقاومت خوبی نسبت به سرما از خود نشان می‌دهد و می‌توان در مناطق سردسیر آن را به صورت پاییزه کشت نمود (فخر واعظی، ۱۳۸۰).

شدن صفات کیفی درصد ماده خشک قابل هضم^۱ DMD، درصد قندهای محلول در آب^۲ WSC، درصد پروتئین خام^۳ CP، درصد دیواره سلولی منهای همی‌سلولز^۴ ADF، درصد خاکستر کل^۵ ASH و درصد فیبر خام^۶ CF در آزمایشگاه مؤسسه تحقیقات جنگلهای و مراتع کشور براساس روش ارائه شده توسط Jafari *et al.*, (2003b) اندازه‌گیری شد. داده‌های مربوط به هر یک از صفات در آزمایش‌های آبی و دیم به صورت جداگانه مورد تجزیه واریانس مرکب در طول دو سال قرار گرفتند. به منظور تعیین اثرهای متقابل ژنوتیپ در محیط، داده‌های دو آزمایش در طول دو سال تجزیه واریانس مرکب شدند و میانگین‌ها به روش دانکن مقایسه شدند. به منظور گروه‌بندی ژنوتیپ‌های مورد بررسی، تجزیه کلاستر به روش Ward و مقیاس فاصله اقلیدسی با استفاده از متغیرهای استاندارد شده انجام شد.

مقدار شاخصهای پنج‌گانه مقاومت به خشکی شامل شاخص تحمل^۷ (TOL) میانگین حسابی^۸ (MP)، شاخص حساسیت به تنش^۹ (SSI)، شاخص تحمل به تنش^{۱۰} (STI)، میانگین هندسی^{۱۱} (GMP) و عملکرد علوفه براساس عملکرد گیاهان در آزمایش آبی (Yn) و آزمایش دیم (Ys) برای هر یک از ژنوتیپ‌ها به شرح زیر محاسبه گردید.

¹ Dry Matter Digestibility

² Water Soluble Carbohydrates

³ Crude Protein

⁴ Acid Detergent Fiber

⁵ Total ASH

⁶ Crude fiber

⁷ Tolerance index

⁸ Mean productivity

⁹ Stress susceptibility index

¹⁰ Stress tolerance index

¹¹ Geometric mean productivity

در دو شرایط دیم و آبی در ۳ تکرار اجرا شد و ژنوتیپ‌ها به صورت تصادفی در کرت‌های آزمایشی قرار گرفتند. زمین مورد نظر با انجام شخم و دیسک و تسطیح آماده شد. پس از آماده شدن زمین طبق نقشه آزمایش زمین را به وسیله فاروئر به صورت جوی و پشته درآورده و نهر اصلی و کرت‌ها آماده شدند. عملیات کاشت در پاییز سال‌های ۱۳۸۴ و ۱۳۸۵ انجام شد. هر کرت شامل ۵ ردیف کاشت به طول ۲/۴ متر، فاصله بین خطوط کاشت ۳۰ سانتیمتر و فاصله بین بوته‌ها روی ردیف ۵ سانتیمتر در نظر گرفته شد. میزان بذر مصرفی براساس تراکم بوته، ۶۰ بوته در مترمربع، با توجه به وزن هزار دانه توده‌ها محاسبه شد.

عملیات داشت شامل آبیاری، کوددهی و مبارزه با علف‌های هرز با توجه به نیاز انجام شد. اولین آبیاری کشت آبی پس از کاشت و آبیاری‌های بعدی بر حسب نیاز هر دو هفته یک بار انجام شد. کود اوره به صورت سرک به زمین داده شد. و چین علف‌های هرز به صورت دستی انجام شد. برداشت در مرحله ۳۰٪ گلدهی با حذف خطوط ۱ و ۴ و با رعایت حاشیه از ابتدا و انتهای خطوط، برداشت از خطوط ۲ و ۳ به طول ۱/۲ مترمربع انجام شد.

برای اندازه‌گیری وزن ترکل (اندام‌های هوایی) توده‌ها، بوته‌ها را از مساحت ۱/۲ مترمربع از سطح زمین کف بر کرده و سپس وزن تر آنها اندازه‌گیری شدند. برای اندازه‌گیری وزن خشک به علت حجم بالای توده‌های برداشت شده، نمونه‌هایی از علوفه تر انتخاب و توزین شدند. سپس نمونه‌ها در هوای معمولی خشک و توزین و برحسب تن در هکتار یادداشت شدند.

برای اندازه‌گیری صفات کیفی، از هر ژنوتیپ در هر کرت یک نمونه ۱۰۰ گرمی انتخاب گردید و پس از آسیاب

$$SSI = \frac{1 - \frac{Y_s}{Y_n}}{1 - \frac{\bar{Y}_s}{\bar{Y}_n}}$$

شاخص حساسیت به تنش (SSI) (Fischer & Maurer, 1978)

$$Tol = Y_n - Y_s \\ MP = \frac{Y_n + Y_s}{2}$$

میانگین حسابی MP، شاخص تحمل TOL (Rosielle & Hamblin, 1981)

$$GMP = \sqrt{(Y_n \times Y_s)} \\ STI = \frac{(Y_n \times Y_s)}{(Y_n)^2}$$

شاخص تحمل به تنش (STI) و شاخص میانگین هندسی (GMP) (Fernandez, 1993)

اثر ژنتیک و اثر متقابل ژنتیک در سال برای صفات عملکرد علوفه تر و خشک، ارتفاع بوته و درصد NDF معنی دار بود (جدول ۲).

به طوری که در تجزیه مركب داده های دو محیط آبی و دیم در طول دو سال، اثر محیط برای کلیه صفات بجز درصد قابلیت هضم و اثر سال برای کلیه صفات بجز عملکرد علوفه خشک و ارتفاع بوته معنی دار بود (جدول ۳). اثر ژنتیک برای صفات عملکرد علوفه تر و خشک، ارتفاع بوته، درصد کربوهیدرات های محلول در آب و درصد NDF معنی دار بود که نشان دهنده تنوع زیاد ژنتیک های مورد استفاده از لحاظ صفات یاد شده می باشد. اثرهای متقابل ژنتیک در سال و ژنتیک در محیط برای ارتفاع بوته در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود ولی برای سایر صفات اثرات متقابل معنی دار نبودند (جدول ۳).

در مقایسه بین سالها، نتایج نشان داد که عملکرد علوفه تر و ارتفاع بوته در سال اول بیشتر بود. ولی برای صفات کیفی روند مشخصی مشاهده نگردید. در مقایسه بین محیط ها، متوسط عملکرد علوفه تر (۲/۷۶ و ۲/۳۵ تن)، پروتئین خام (۲۴/۸ و ۲۱/۶ درصد)، قابلیت هضم (۶۱/۹ و ۶۲/۷ درصد) و کربوهیدرات های محلول

در نهایت با استفاده از تجزیه به مؤلفه های اصلی^{۱۲} بر روی شاخصهای مقاومت به خشکی، دیاگرام بای پلات^{۱۳} پراکنش ژنتیک ها براساس دو مؤلفه ای اصلی اول و دوم برای هر یک از صفات رسم گردید. برای تجزیه ای آماری داده ها از نرم افزار های SAS و MINITAB استفاده شد.

نتایج

تجزیه واریانس ۶ ژنتیک ماشک به تفکیک آزمایش آبی و دیم بر روی داده های دو سال انجام شد و نتایج به ترتیب در جدول های ۱ و ۲ درج گردید. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که در هر دو آزمایش، اثر سال برای کلیه صفات بجز ارتفاع بوته و فیبر خام در محیط آبی و عملکرد علوفه تر در محیط دیم معنی دار بود. در شرایط آبی تفاوت بین ژنتیک ها برای صفات عملکرد علوفه خشک، ارتفاع بوته، درصد کربوهیدرات های محلول در آب و درصد فیبر خام معنی دار بود. اثر متقابل ژنتیک در سال فقط برای ارتفاع بوته در سطح ۵ درصد معنی دار بود که نمایانگر روند مشابه ژنتیک ها در سالهای متفاوت می باشد (جدول ۱). در شرایط دیم نیز

¹² Principal component analysis

¹³ Biplot

صفات درصد ADF و فیرخام همبستگی مثبت و معنی دار داشت (جدول ۹). در محیط دیم عملکرد علوفه خشک بطور معنی داری با کربوهیدرات‌های NDF محلول در آب همبستگی مثبت و با درصد همبستگی منفی داشت. همبستگی بین درصد کربوهیدرات‌های محلول در آب با عملکرد علوفه، ارتفاع بوته، درصد قابلیت هضم مثبت و با صفات NDF پروتئین خام، درصد خاکستر و درصد ADF و NDF منفی و معنی دار بود. ضریب همبستگی بین درصد قابلیت هضم و درصد ADF منفی و معنی دار بود (جدول ۹).

بنابراین در تجزیه خوشهای به روش Ward تعداد ۶ ژنوتیپ در دو گروه مجزا قرار گرفتند (شکل ۱). توode‌های دورود، باوکی، ترش‌آباد و چغلوندی در کلاستر ۱ و فهره و طلارزان در کلاستر ۲ قرار گرفتند. در مقایسه بین دو کلاستر با آزمون t استیومنت، تفاوت بین کلاسترها برای صفات عملکرد علوفه تر و خشک، درصد کربوهیدرات‌های محلول در آب و درصد NDF از لحاظ آماری معنی دار بود و میانگین عملکرد علوفه و درصد کربوهیدرات‌های محلول در آب در کلاستر دوم به نسبت بیشتر بود (جدول ۱۰).

بمنظور برآورد میزان تحمل یا حساسیت ژنوتیپ‌ها به تنش خشکی برای عملکرد علوفه و شناسایی ژنوتیپ‌های متحمل به خشکی، شاخصهای پنج‌گانه مقاومت به خشکی برای ژنوتیپ‌ها محاسبه شد (جدول ۱۱). ژنوتیپ‌های طلارزان، ترش‌آباد و فهره شاخص تحمل به تنش STI و میانگین هندسی GMP بالاتر داشتند و به عنوان ارقام مقاوم به خشکی شناخته شدند.

(۱۰/۹ و ۱۲/۹ درصد) به ترتیب در محیط آبی و دیم بدست آمد که نشان‌دهنده افزایش عملکرد علوفه و درصد پروتئین خام در شرایط آبی بود (جدولهای ۴ لغايت ۸).

در مقایسه بین ژنوتیپ‌ها در شرایط آبی، طلارزان (ازنا) و چغلوندی (خرم‌آباد) به ترتیب با عملکرد ۳/۰۷ و ۲/۲۹ تن در هکتار بیشترین و کمترین عملکرد علوفه خشک داشتند (جدول ۴). در شرایط دیم طلارزان (ازنا) و دورود به ترتیب با عملکرد ۲/۷۴ و ۱/۹۵ تن در هکتار بیشترین و کمترین عملکرد علوفه خشک داشتند. در مجموع، دو محیط ژنوتیپ‌های ترش‌آباد (دورود)، فهره (الیگودرز) و طلارزان (ازنا) با عملکرد ۲/۷۴ تا ۲/۹۰ تن عملکرد علوفه خشک بیشتری نسبت به سایرین داشتند.

در مقایسه بین ژنوتیپ‌ها برای صفات کیفی، تنوع بین ژنوتیپ‌ها برای درصد کربوهیدرات‌های محلول و درصد ADF معنی دار بود. ژنوتیپ‌های فهره (الیگودرز) و چغلوندی (خرم‌آباد) با ۱۱/۸ و ۱۰/۲۳ درصد کربوهیدرات‌های محلول در آب در شرایط آبی و ۱۳/۶۸ و ۱۲/۲۵ درصد در شرایط دیم بیشترین و کمترین درصد کربوهیدرات‌های محلول در آب داشتند. این روند برای میانگین دو محیط نیز مشاهده گردید (جدول ۶).

همبستگی بین صفات به تفکیک دو محیط آبی و دیم محاسبه گردید و نتایج در جدول ۹ درج گردید. روند تغییرات این ضرایب در دو محیط تقریباً مشابه بود. ضریب همبستگی بین عملکرد علوفه تر و خشک با ارتفاع بوته مثبت و معنی دار بود. در محیط آبی، علوفه تر با صفات درصد پروتئین همبستگی منفی و با

محیط آبی بعلت تولید شاخ و برگ بیشتر، عملکرد بیوماس و درصد پروتئین بیشتری داشته است و در مقابل در آزمایش دیم، گیاهان دارای شاخ و برگ کمتر، تراکم کمتر و ساقه‌های بلندتری بودند. با توجه به اینکه درصد کربوهیدرات‌ها در ساقه گیاهان علوفه‌ای تا دو برابر نسبت به برگ‌ها می‌باشد (McGrath, 1988)، به همین جهت افزایش درصد کربوهیدرات‌ها در شرایط دیم مورد انتظار است. در رابطه با بالا بودن درصد پروتئین خام در شرایط آبی، عرفانزاده و فاخواه (۱۳۸۲) گزارش کردند که افزایش درصد پروتئین ارتباط مستقیمی با نیتروژن خاک دارد و با افزایش نیتروژن خاک درصد پروتئین خام علوفه افزایش و در نتیجه کیفیت علوفه افزایش می‌یابد. متوسط عملکرد علوفه خشک ماشک در شرایط آبی و دیم به ترتیب ۲/۷۶ و ۲/۳۵ تن در هکتار بود، فخر واعظی (۱۳۸۴) در بررسی سازگاری گونه‌های گاودانه و خلر در شرایط دیم مزاغه به ترتیب عملکردهای ۲/۰۹ و ۲/۲۵ تن علوفه خشک درهکتار گزارش نمود که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد.

ضرایب همبستگی بین عملکرد علوفه با صفات ارتفاع بوته، درصد کربوهیدرات‌های محلول و درصد فیبر خام مثبت و با درصد پروتئین منفی و معنی دار بود. Jafari et al., (2003a) نتایج مشابهی در مورد یونجه گزارش نمودند. رابطه بین درصد کربوهیدرات‌های محلول در آب با عملکرد علوفه، ارتفاع بوته، درصد قابلیت هضم مثبت و با صفات پروتئین خام، درصد خاکستر و درصد ADF و NDF منفی و معنی دار بود. در رابطه با همبستگی منفی و معنی دار بین درصد پروتئین خام و کربوهیدرات‌های محلول در آب این

از این رو با استفاده از تجزیه به مؤلفه‌های اصلی بر روی شاخصهای مقاومت به خشکی، مقادیر ویژه، درصد واریانس و ضرایب بردارهای ویژه برای مؤلفه‌های ۱ و ۲ محاسبه گردید (جدول ۱۱). مقادیر ویژه حاصل از مؤلفه‌های ۱ و ۲ از یک بیشتر بودند و به ترتیب ۷۹ و ۲۱ درصد از کل واریانس متغیرها را توجیه نمودند. مقادیر نسبی ضرایب بردارهای ویژه در STI و GMP MP هم‌بستگی بالایی با مؤلفه اول داشتند. با توجه به اینکه میزان بیشتر این شاخصها مطلوب‌تر است، بنابراین بر روی نمودار با پلات حاصله، ژنوتیپ‌های پرمحصول (طلارزان، ترش آباد و فهره) در سمت راست محور x قرار گرفتند. دومین مؤلفه که ۲۱ درصد کل تغییرات را بیان می‌کند، نتایج نشان داد که شاخصهای TOL و SSI هم‌بستگی بالایی با این مؤلفه داشتند، به همین منظور مؤلفه دوم بنام مؤلفه حساسیت به خشکی نام‌گذاری شد. بر این اساس ژنوتیپ‌های بالای محور Y (باوکی و درود) در شرایط دیم عملکرد کمتری داشتند و حساس به خشکی شناخته شدند (شکل ۲).

بحث

در تجزیه مرکب داده‌های دو محیط آبی و دیم، اثر محیط برای کلیه صفات بجز درصد قابلیت هضم معنی دار بود. در مقایسه میانگین‌ها، متوسط کل ژنوتیپ‌ها برای عملکرد علوفه تر و خشک، درصد پروتئین خام، خاکستر کل، درصد ADF و درصد NDF در محیط آبی بیشتر بود. در مقابل درصد کربوهیدرات‌های محلول و ارتفاع بوته در شرایط دیم بیشتر بود (جداول ۴ تا ۸). بنظر می‌رسد که گیاه در

با توجه به وجود همبستگی مثبت بین عملکرد علوفه با کربوهیدرات‌های محلول در آب می‌توان نسبت به گزینش همزمان عملکرد و کیفیت علوفه اقدام نمود. ژنوتیپ‌های ترش‌آباد (دورود)، فهره (الیگو‌درز) و طلارزان (ازنا) با عملکرد ۲/۷۴ تا ۲/۹۰ تن علوفه خشک در هکتار تولید بیشتری نسبت به بقیه داشتند که در میان آنها فهره الیگو‌درز با ۱۲/۷۴ درصد کربوهیدرات‌های محلول کیفیت علوفه بهتری داشت. طلارزان (ازنا) با عملکرد ۳/۱ و ۲/۷ تن علوفه خشک در هکتار عملکرد بیشتری در دو محیط داشت و برای کشت در مناطق پرباران استان توصیه شد. توده‌های ترش‌آباد دورود و فهره الیگو‌درز به ترتیب با عملکرد ۲/۵۵ و ۲/۷۲ تن علوفه خشک در هکتار متحمل به خشکی شناخته شدند و برای کشت در مراتع و دیمزارهای استان توصیه شدند. توده‌های دورود و باوکی (ازنا) به ترتیب با تولید ۲/۳۹ و ۳/۰۱ تن علوفه خشک در هکتار در شرایط آبی و عملکرد به مراتب کمتر در شرایط دیم به عنوان حساس به خشکی شناخته شدند و برای شرایط زراعت آبی توصیه شدند.

نکته قابل ذکر است که در شرایط مطلوب با افزایش نیتروژن خاک، ازت بیشتری جذب گیاه شده و باعث افزایش رشد گیاه و افزایش پروتئین خام و کاهش کربوهیدرات‌ها می‌گردد. پس از مدتی، با تشدید فعالیت‌های فتوستزی گیاه، میزان کربوهیدرات‌ها افزایش یافته و کمبود ازت پیش می‌آید. منابع متشر شده نیز همین وضعیت را نشان می‌دهند (Humphreys, 1989).

بنابراین در نمودار بای پلات براساس شاخصهای پنج‌گانه مقاومت به خشکی برای عملکرد علوفه، توده‌های حساس و مقاوم به خشکی از هم متمایز شدند. نتایج نشان داد که شاخصهای STI، GMP، MP همبستگی مثبت و معنی‌داری با مؤلفه‌ی اول داشتند به همین علت این مؤلفه بخوبی ژنوتیپ پرمحصول را از کم محصول (جدول ۱۲ و شکل ۲) متمایز نمود. به همین منظور مؤلفه‌ی اول به نام مؤلفه‌ی تحمل به خشکی نام‌گذاری شد. این نتایج با یافته‌های Fernandez (1992) که نشان‌دهنده‌ی برتری GMP و STI در جداسازی ژنوتیپ‌های با پتانسیل تحمل به خشکی بالا، مطابقت دارد.

جدول ۱ - خلاصه تجزیه واریانس و سطح معنی‌دار بودن میانگین مربعات تیمار، برای صفات اندازه‌گیری شده در ۶ ژنوتیپ ماشک در شرایط آبی در استان لرستان در سال ۸۵ و ۸۶

درصد NDF	درصد فیرخام	درصد خاکستر کل	درصد ADF	درصد کربوهیدراتهای محلول	درصد قابلیت هضم	درصد پروتئین خام	ارتفاع بوته (سانسی متر)	عملکرد علوفة خشک (تن در هکتار)	عملکرد علوفة تر (تن در هکتار)	درجہ آزادی	منابع تغییرات							
۴۴۰۶	**	۷/۳۹	۸/۱۱	*	۸۹۲	**	۸۵/۱	۳۹۴	**	۱۹۴	**	۵۱۹	۴۹۰	*	۴۲۹	*	۱	سال
۲۴/۳۹	۱/۳۱	۰/۴۸	۳/۳۷	۲/۷۵	۲/۵۴		۸/۱۷	۱۷۵		۰/۸۲		۳۴/۱۳	۴	خطای ۱				
۱۲/۱۳	۷/۲۹	**	۰/۲۱	۲/۸۶	۱/۷۵	*	۳/۶۸	۷/۰۹	**	۱۳۱	**	۰/۷۱	۱۲/۱۵	۵	ژنوتیپ			
۸/۸۶	۲/۵۷	۰/۱۰	۳/۵۷	۰/۵۲	۱/۳۱		۲/۴۱	۲۶/۲	*	۰/۱۵		۶/۶۴	۵	ژنوتیپ×سال				
۹/۱۲	۱/۴۷	۰/۲۴	۳/۵۷	۰/۵۹	۲/۴۵		۲/۹۸	۹/۶		۰/۱۷		۷/۲۷	۲۰	خطای ۲				
۵/۰	۴/۸۵	۴/۳	۴/۵	۷/۱	۲/۵		۶/۹	۱۰/۴		۱۴/۹		۱۷/۵		ضریب تغییرات				

* و ** = میانگین مربعات به ترتیب در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪ معنی دار هستند.

جدول ۲ - خلاصه تجزیه واریانس و سطح معنی‌دار بودن میانگین مربعات تیمار، برای صفات اندازه‌گیری شده در ۶ ژنوتیپ ماشک در شرایط دیم در استان لرستان در سال ۸۵ و ۸۶

درصد NDF	درصد فیرخام	درصد خاکستر کل	درصد ADF	درصد کربوهیدراتهای محلول	درصد قابلیت هضم	درصد پروتئین خام	ارتفاع بوته (سانسی متر)	عملکرد علوفة خشک (تن در هکتار)	عملکرد علوفة تر (تن در هکتار)	درجہ آزادی	منابع تغییرات									
۲۱۷۰	**	۵۵۵	**	۴۹/۸	**	۲۸۳	*	۱۰۷	**	۱۳۱/۳	*	۲۱۱	**	۱۲۹۱	**	۴/۰۲	*	۴/۴۷	۱	سال
۳۱/۴	۱/۳۴	۰/۴۴	۳۰/۲۶	۳/۱۲	۱۲/۵۷		۲/۶۸	۶۰/۶۱		۰/۳۰		۱۰/۴۶	۴	خطای ۱						
۳۲/۱	**	۲/۳۵	۰/۱۹	۷/۸۶	۲/۵۶	*	۳/۴۲	۱/۰۱	**	۲۲/۲۰	*	۰/۷۷	**	۲۰/۶۷	**	۵	ژنوتیپ			
۲۱/۲	**	۱/۴۱	۰/۱۵	۹/۳۱	۰/۵۹	۴/۳۰	۱/۲۲	۳۶/۶۳	**	۰/۴۶	*	۱۲/۶۹	**	۵	ژنوتیپ×سال					
۴/۵۷	۱/۴۳	۰/۰۹	۴/۳۶	۱/۰۳	۲/۹۲		۱/۰۴	۸/۳۰		۰/۱۴		۲/۷۸	۲۰	خطای ۲						
۴/۱	۴/۵	۲/۷	۵/۳	۷/۸	۲/۷		۴/۷	۷/۸		۱۵/۸		۱۴/۵		ضریب تغییرات						

* و ** = میانگین مربعات به ترتیب در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪ معنی دار هستند.

جدول ۳ - خلاصه تجزیه واریانس مرکب و سطح معنی دار بودن میانگین مربعات تیمار، برای صفات اندازه‌گیری شده در شرایط آبی و دیم استان لرستان در سال ۸۵ و ۸۶

منابع تغییرات	درجه آزادی	عملکرد علوفه خشک (تن در هکتار)	عملکرد علوفه تر (تن در هکتار)	ارتفاع بوته (سانتی‌متر)	قابلیت هضم پروتئین خام	درصد کربوهیدراتهای محلول	درصد ADF	درصد خاکسترکل فیبر خام	درصد NDF	Achive of SID	
										درصد	درصد
محیط	۱	۲۷۳	۲/۹۱	۲۸۴۹	۱۸۹	۱۳/۰۹	۷۴/۱۶	۱۰/۹۱	۴/۰۱	**	۳۵/۷۹
سال	۱	۱۷۳	۰/۰۲	۸۶/۶	۴۰۶	۴۹۰/۶	۱۹۱/۸	۱۰/۹۱	۴/۹۰	**	۲۱۷/۵
سال×محیط	۱	۲۶۱	۸/۹۰	۱۷۲۴	۰/۱۸	۳۵/۳۴	۰/۶۶	۴/۸/۸	۸/۸۶	**	۳۴۵/۷
خطای ۱	۸	۲۲/۳	۰/۵۶	۱۱۷/۸	۵/۴۳	۷/۵۶	۳/۴۴	۱/۶/۸	۰/۴۶	**	۱/۳۲
ژنوتیپ	۵	۲۸/۲	۱/۰۹	۱۰/۷/۲	۱/۳۴	۱/۶۵	۳/۶۲	۰/۱۷	۰/۱۷	**	۱/۸۶
ژنوتیپ×سال	۵	۱۶/۹	۰/۱۹	۳۴/۴	۱/۷۳	۲/۵۱	۴/۲۱	۰/۰۵	۲/۳۵	*	۲/۳۵
ژنوتیپ×محیط	۵	۴/۶۵	۰/۳۷	۴۵/۸	۷/۲۷	۵/۴۵	۰/۶۹	۰/۲۳	۷/۷۸	**	۷/۷۸
ژنوتیپ×سال×محیط	۵	۲/۴۱	۰/۴۲	۱۹/۳	۱/۸۹	۲/۱۱	۰/۰۹	۰/۱۹	۱/۶۲	*	۱/۶۲
خطای ۲	۴۰	۵/۰۳	۰/۱۵	۸/۹۵	۲/۰۱	۲/۶۹	۰/۸۱	۰/۱۶	۱/۴۵	*	۱/۴۵
ضریب تغییرات	CV%	۱۶/۷	۱۵/۳	۸/۳	۶/۱	۷/۵	۴/۹	۳/۶	۴/۶	*	

*و** = میانگین مربعات به ترتیب در سطح احتمال ۰/۱٪ و ۰/۵٪ معنی‌دار هستند.

جدول ۴- مقایسه میانگین ژنوتیپ‌های ماشک برای صفات عملکرد علوفه تر (تن در هکتار) و عملکرد علوفه خشک

(تن در هکتار) شرایط دیم و آبی استان لرستان

عملکرد علوفه خشک (تن در هکتار)				عملکرد علوفه تر (تن در هکتار)				نام و منشأ ژنوتیپ		
میانگین	دیم	آبی	میانگین	دیم	آبی	آبی	آبی	آبی	آبی	آبی
۱۳/۷۱	ab	۱۱/۰۶	bc	۱۶/۳۶	a	۲/۴۸	bc	۱/۹۵	c	۳/۰۱
۱۲/۵۰	bc	۹/۸۰	cd	۱۵/۲۰	ab	۲/۲۸	c	۲/۱۸	bc	۲/۳۹
۱۴/۳۸	ab	۱۲/۷۳	ab	۱۶/۰۳	ab	۲/۷۹	ab	۲/۰۵	ab	۳/۰۲
۱۰/۶۹	c	۸/۷۸	d	۱۲/۶۰	b	۲/۱۵	c	۲/۰۰	c	۲/۲۹
۱۴/۳۷	ab	۱۳/۲۹	a	۱۵/۴۶	ab	۲/۷۴	ab	۲/۷۲	a	۲/۷۶
۱۴/۶۶	a	۱۲/۹۴	ab	۱۶/۳۷	a	۲/۹۰	a	۲/۷۴	a	۳/۰۷
۱۴/۹۳	a	۱۱/۰۸	a	۱۸/۷۹	a	۲/۵۷	a	۲/۰۲	b	۳/۱۳
۱۱/۸۳	b	۱۱/۷۹	a	۱۱/۸۸	b	۲/۵۴	a	۲/۶۹	a	۲/۳۹
میانگین سال ۱				میانگین سال ۲				میانگین کل آبی		
۱۵/۳۳				۲/۷۶				میانگین کل دیم		
۱۱/۴۳				۲/۳۵						
۱۳/۳۸				۲/۵۶				میانگین دو محیط		

میانگین تیمارها و اثرهایی که دارای حروف مشابهی هستند براساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن ۵٪ از لحاظ آماری اختلاف معنی‌داری با همدیگر ندارند.

جدول ۵- مقایسه میانگین ژنوتیپ‌های ماشک برای درصد پروتئین خام و درصد قابلیت هضم در شرایط دیم و آبی استان لرستان

درصد پروتئین خام				درصد قابلیت هضم				نام و منشأ ژنوتیپ		
میانگین	دیم	آبی	میانگین	دیم	آبی	آبی	آبی	آبی	آبی	آبی
۲۳/۱۶	a	۲۱/۶۲	a	۲۴/۷۰	ab	۶۲/۰۵	a	۶۱/۸۴	a	۶۲/۲۶
۲۳/۷۱	a	۲۱/۱۱	a	۲۶/۳۱	a	۶۱/۹۱	a	۶۳/۲۶	a	۶۰/۵۵
۲۳/۰۴	a	۲۱/۸۳	a	۲۴/۲۶	ab	۶۲/۰۸	a	۶۲/۳۶	a	۶۱/۸۱
۲۳/۵۳	a	۲۱/۳۹	a	۲۵/۶۶	a	۶۲/۶۸	a	۶۲/۷۹	a	۶۲/۵۷
۲۲/۸۰	a	۲۲/۲۸	a	۲۳/۳۲	b	۶۲/۷۸	a	۶۳/۹۸	a	۶۱/۵۹
۲۳/۱۰	a	۲۱/۳۹	a	۲۴/۸۲	ab	۶۲/۵۳	a	۶۲/۴۲	a	۶۲/۶۵
۲۵/۶۰	a	۲۴/۰۳	a	۲۷/۱۷	a	۵۹/۷۳	b	۶۰/۸۶	b	۵۸/۵۹
۲۰/۸۵	b	۱۹/۱۸	b	۲۲/۵۲	b	۶۴/۹۵	a	۶۴/۶۸	a	۶۵/۲۲
میانگین سال ۱				میانگین سال ۲				میانگین کل آبی		
۲۴/۸۵				۶۱/۹۱				میانگین کل دیم		
۲۱/۶۰				۶۲/۷۷				میانگین دو محیط		
۲۳/۲۲				۶۲/۳۴						

میانگین تیمارها و اثرهایی که دارای حروف مشابهی هستند براساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن ۵٪ از لحاظ آماری اختلاف معنی‌داری با همدیگر ندارند.

جدول ۶ - مقایسه میانگین ژنوتیپ‌های ماشک برای دو صفت درصد کربوهیدرات‌های محلول در آب و درصد دیواره

سلولی بدون همی‌سولز ADF در شرایط دیم و آبی استان لرستان

درصد کربوهیدرات‌های محلول در آب						دیواره سلولی بدون همی‌سولز ADF						نام و منشأ ژنوتیپ	
میانگین	دیم	آبی	میانگین	دیم	آبی	میانگین	دیم	آبی	میانگین	دیم	آبی	میانگین	سال
۱۱/۶۰	c	۱۲/۲۶	b	۱۰/۹۴	ab	۴۰/۹۳	a	۴۰/۵۳	a	۴۱/۳۳	a	دورود	V1
۱۱/۹۴	bc	۱۲/۲۹	ab	۱۰/۵۸	b	۴۰/۲۱	ab	۳۷/۹۵	ab	۴۲/۴۶	a	= باوکی (ازنا)	V2
۱۱/۷۷	bc	۱۲/۷۰	ab	۱۰/۸۵	ab	۴۰/۴۶	ab	۳۸/۶۶	ab	۴۲/۲۵	a	= ترش‌آباد (دورود)	V3
۱۱/۲۴	c	۱۲/۲۵	b	۱۰/۲۳	b	۴۰/۵۹	ab	۳۹/۷۰	ab	۴۱/۴۹	a	= چغلوندی (خرم‌آباد)	V4
۱۲/۷۴	a	۱۲/۶۸	a	۱۱/۸۰	a	۳۸/۸۶	b	۳۷/۴۵	b	۴۰/۲۷	a	= فهره (الیگودرز)	V5
۱۲/۴۲	ab	۱۲/۶۲	a	۱۱/۲۲	ab	۴۰/۶۹	a	۳۹/۳۵	ab	۴۲/۰۴	a	= طلارزان (ازنا)	V6
۱۰/۳۲	b	۱۱/۲۴	b	۹/۴۰	b	۴۴/۱۸	a	۴۱/۷۵	a	۴۶/۶۲	a	میانگین سال ۱	
۱۳/۵۸	a	۱۴/۶۹	a	۱۲/۴۷	a	۳۶/۴۰	b	۳۶/۱۳	b	۳۶/۶۶	b	میانگین سال ۲	
۱۰/۹۴	B					۴۱/۶۴	A					میانگین کل آبی	
۱۲/۹۷	A					۳۸/۹۴	B					میانگین کل دیم	
۱۱/۹۵						۴۰/۲۹						میانگین دو محیط	

میانگین تیمارها و اثرهایی که دارای حروف مشابهی هستند براساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن ۵٪ از لحاظ آماری اختلاف معنی‌داری با همدیگر ندارند.

جدول ۷ - مقایسه میانگین ژنوتیپ‌های ماشک برای صفات درصد خاکستر کل و درصد فیرخام در شرایط دیم و آبی استان لرستان

درصد خاکستر کل						درصد فیرخام						نام و منشأ ژنوتیپ	
میانگین	دیم	آبی	میانگین	دیم	آبی	میانگین	دیم	آبی	میانگین	دیم	آبی	میانگین	سال
۱۱/۱۳	a	۱۰/۹۲	ab	۱۱/۳۷	a	۲۵/۷۷	ab	۲۶/۲۸	ab	۲۵/۲۵	ab	دورود	V1
۱۰/۸۴	a	۱۰/۵۳	b	۱۱/۱۵	a	۲۵/۱۴	b	۲۶/۰۷	ab	۲۴/۲۱	b	= باوکی (ازنا)	V2
۱۱/۰۹	a	۱۰/۹۹	a	۱۱/۱۹	a	۲۶/۲۸	a	۲۶/۴۹	ab	۲۶/۰۷	a	= ترش‌آباد (دورود)	V3
۱۱/۰۲	a	۱۰/۶۲	ab	۱۱/۴۱	a	۲۵/۷۴	ab	۲۷/۴۸	a	۲۴/۰۰	b	= چغلوندی (خرم‌آباد)	V4
۱۰/۸۶	a	۱۰/۸۱	ab	۱۰/۹۱	a	۲۶/۰۴	ab	۲۵/۶۶	b	۲۶/۴۱	a	= فهره (الیگودرز)	V5
۱۱/۰۲	a	۱۰/۶۷	ab	۱۱/۳۷	a	۲۵/۵۵	ab	۲۶/۷۷	ab	۲۴/۳۴	b	= طلارزان (ازنا)	V6
۱۱/۸۲	a	۱۱/۹۳	a	۱۱/۷۰	a	۲۴/۰۱	b	۲۲/۵۳	b	۲۵/۵۰	a	میانگین سال ۱	
۱۰/۱۷	b	۹/۵۸	b	۱۰/۷۵	b	۲۷/۴۹	a	۳۰/۳۹	a	۲۴/۵۹	b	میانگین سال ۲	
۱۱/۲۳		A				۲۵/۰۵	B					میانگین کل آبی	
۱۰/۷۶		B				۲۶/۴۶	A					میانگین کل دیم	
۱۰/۹۹						۲۵/۷۵						میانگین دو محیط	

میانگین تیمارها و اثرهایی که دارای حروف مشابهی هستند براساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن ۵٪ از لحاظ آماری اختلاف معنی‌داری با همدیگر ندارند.

جدول ۸ - مقایسه میانگین ژنوتیپ‌های ماشک برای صفات درصد دیواره سلولی NDF و ارتفاع گیاه (سانتی‌متر) در شرایط دیم و آبی استان لرستان

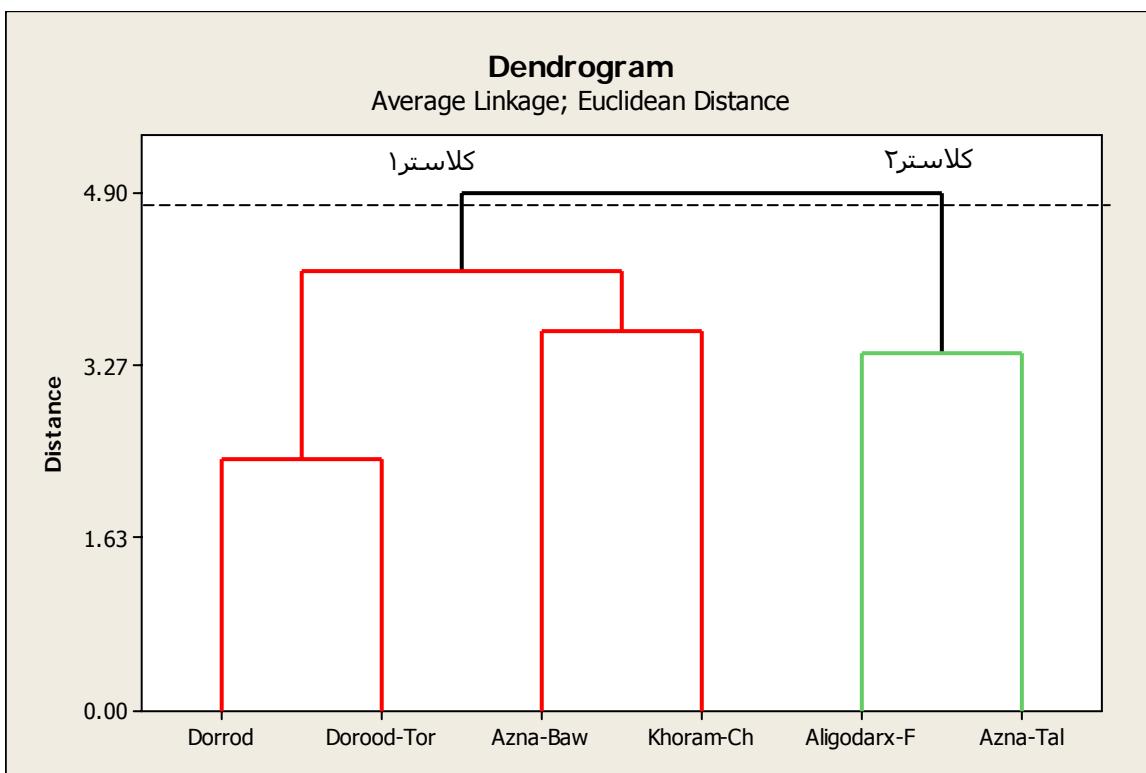
میانگین	ارتفاع گیاه (سانتی‌متر)			درصد دیواره سلولی NDF			نام و منشأ ژنوتیپ
	دیم	آبی	میانگین	دیم	آبی		
۳۳/۲۳	cd	۳۸/۹۸	b	۲۷/۴۸	cb	۵۶/۸۴	ab =دورود V1
۳۵/۲۱	cb	۴۲/۹۸	a	۲۷/۴۳	cb	۵۷/۴۴	a = باوکی (ازنا) V2
۳۶/۴۰	b	۴۳/۷۰	a	۲۹/۱۰	b	۵۵/۵۰	c =ترش آباد (دورود) V3
۳۲/۵۴	d	۴۰/۶۶	ab	۲۴/۴۲	c	۵۷/۵۶	a = چغلوندی (خرم آباد) V4
۳۷/۲۱	b	۴۳/۲۰	a	۳۱/۲۲	b	۵۴/۷۰	b = فهره (الیگودرز) V5
۴۰/۷۸	a	۴۳/۵۸	a	۳۷/۹۸	a	۵۴/۱۷	c = طلارزان (ازنا) V6
۳۶/۹۹	a	۴۸/۱۸	a	۲۵/۸۱	b	۶۵/۴۸	a = میانگین سال ۱
۳۴/۸۰	b	۳۶/۱۹	b	۳۳/۴۰	a	۴۶/۵۹	b = میانگین سال ۲
		۲۹/۶۰	B			۶۰/۰۴	A = میانگین کل آبی
		۴۲/۱۸	A			۵۲/۰۳	B = میانگین کل دیم
		۳۵/۸۹				۵۶/۰۳	میانگین دو محیط

میانگین تیمارها و اثرهایی که دارای حروف مشابهی هستند براساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن ۵٪ از لحاظ آماری اختلاف معنی‌داری با همدیگر ندارند.

جدول ۹ - ضرایب همبستگی بین عملکرد و کیفیت علوفه در ارقام مختلف در دو محیط آبی و دیم

نام صفات									
علوفه خشک (تن در هکتار)	دیم	آبی	علوفه خشک دیم	علوفه خشک آبی	ارتفاع بوته	ارتفاع بوته	قابلیت هضم	کربوهیدرات‌های محلول	درصد خاکستر فیر خام
**۰/۷۰	دیم	آبی	**۰/۶۶	۰/۱۸	۰/۴۹	**۰/۶۲	۰/۳۱	۰/۲۳	۰/۳۱
(سانتی‌متر)							*-۰/۴۸	-۰/۳۷	*-۰/۴۸
بروتئین خام	دیم	آبی							
قابلیت هضم	دیم	آبی	-۰/۲۷	۰/۰۵	۰/۰۶	-۰/۱۰	۰/۱۵	۰/۰۵	-۰/۰۵
کربوهیدرات	دیم	آبی	**۰/۶۱	-۰/۱۸	-۰/۰۲	*-۰/۸۸	**۰/۷۰	۰/۲۳	۰/۳۰
ADF	دیم	آبی	**-۰/۶۲	**-۰/۸۲	**-۰/۴۸	-۰/۳۷	۰/۳۴	-۰/۲۲	-۰/۳۱
درصد خاکستر	دیم	آبی	۰/۰۱	-۰/۴۲	-۰/۴۰	-۰/۰۱	-۰/۳۷	-۰/۲۱	۰/۰۱
درصد فیر خام	دیم	آبی	-۰/۳۱	-۰/۲۷	-۰/۴۰	-۰/۲۲	-۰/۳۵	-۰/۲۱	-۰/۱۲
NDF	دیم	آبی	-۰/۳۱	-۰/۳۱	-۰/۴۹	-۰/۴۶	-۰/۴۲	-۰/۴۲	-۰/۰۶

* و ** = ضرایب همبستگی بین صفات به ترتیب در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪ معنی دار هستند.

شکل ۱- دندروگرام حاصل از تجزیه کلاستر به روش وارد براساس ۱۰ صفت مورد مطالعه در ۶ ژنتوتیپ ماشک

جدول ۱۰- نام ژنتوتیپ‌ها و مقایسه میانگین صفات در کلاسترها با استفاده از آزمون t استیوونت

آزمون t استیوونت	کلاستر ۲		کلاستر ۱		نام کلاستر
	نام ژنتوتیپ‌ها	نام صفات	دورود، باوکی ازنا، ترش آباد دورود و چغلوندی خرم آباد	دورود علوفه تر	
۲/۰۶*	۱۴/۰۱		۱۲/۸۲		عملکرد علوفه تر
۲/۵۶*	۲/۸۲۱		۲/۴۲۳		عملکرد علوفه خشک
۲/۳۳	۳۸/۹۹		۳۴/۳۴		ارتفاع بوته (سانتی متر)
۱/۸۸	۲۲/۹۵		۲۳/۳۵		درصد پروتئین خام
۲/۲۵	۶۲/۶۵		۶۲/۱۷		درصد قابلیت هضم
۴/۸۱**	۱۲/۰۷		۱۱/۰۹		کربوهیدرات محلول
۱/۱۵	۳۹/۶۳		۴۰/۰۴		ADF
۰/۷۷	۱۰/۹۳		۱۱/۰۱		درصد خاکستر کل
۰/۱۹	۲۵/۷۹		۲۵/۷۲		درصد فیبر خام
۴/۴۴ **	۵۴/۴۳		۵۶/۸۳		NDF دیواره سلولی

* و ** = ضرایب t استیوونت بین کلاسترها به ترتیب در سطح احتمال ۱۰٪ و ۵٪ معنی دار و غیرمعنی دار هستند.

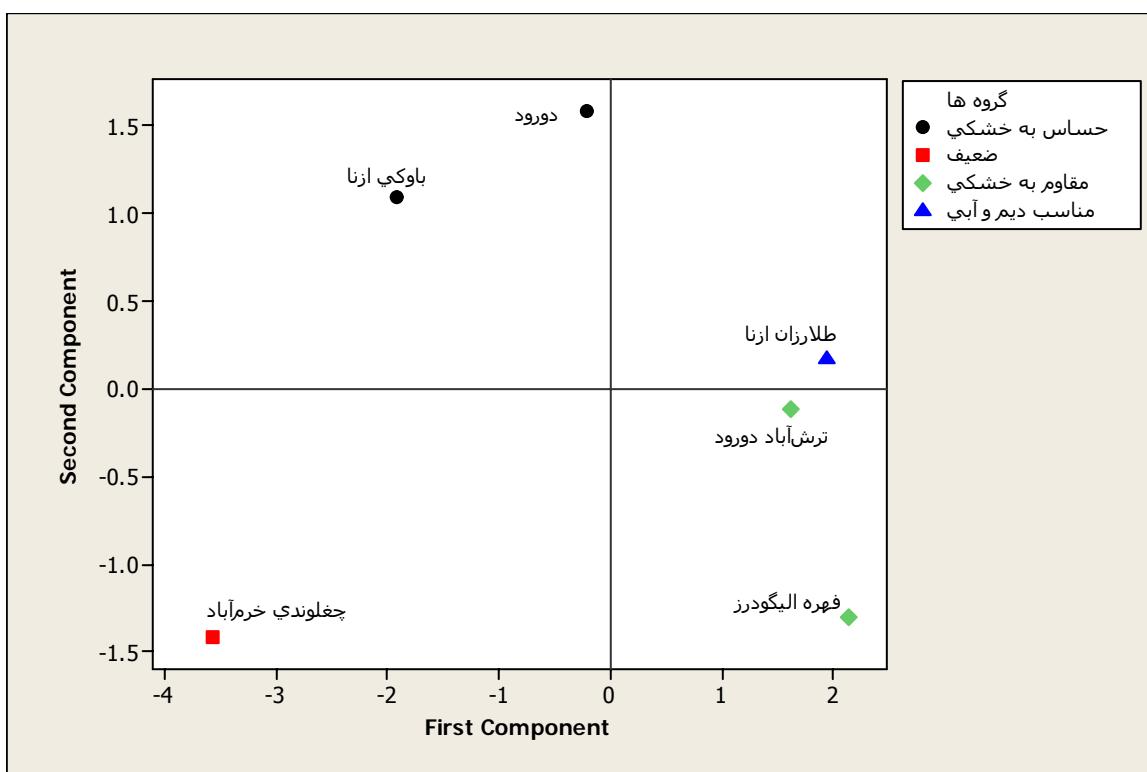
جدول ۱۱- برآورد میزان حساسیت یا تحمل به خشکی ژنوتیپ‌ها براساس شاخصهای پنج گانه تحمل به خشکی برای عملکرد علوفه

نام ژنوتیپ	شرط تنش	شرط نرمال	عملکرد در	میانگین هندسی	شاخص تحمل	میانگین حسابی	شاخص	شاخص	تحمل تنش	میانگین	تحمل
دورود	Dry	Irrig	11/۰۶	13/۴۵	0/۷۷	13/۷۱	SSI	STI	1/۲۷	12/۵۰	Tol
باوکی ازنا	9/۸۰	15/۲۰	12/۷۳	12/۲۰	0/۶۳	12/۵۰	1/۳۹	1/۲۷	5/۴۰	12/۰	
ترش آباد دورود	12/۷۳	16/۰۳	12/۶۰	10/۵۲	0/۸۷	14/۳۸	0/۸۱	0/۷۷	5/۳۰	14/۳۸	
چغلوندی خرم آباد	8/۷۸	12/۶۰	12/۶۰	10/۵۲	0/۴۷	10/۶۹	1/۱۹	1/۳۹	۳/۸۲	10/۶۹	
فهره الیگودرز	13/۲۹	15/۴۶	16/۳۷	14/۳۳	0/۸۷	14/۳۸	0/۵۵	0/۷۷	۲/۱۷	14/۳۸	
طلارزان ازنا	12/۹۴	16/۳۷	16/۳۶	13/۴۵	0/۹۰	14/۶۶	0/۸۲	0/۸۱	۳/۴۳	14/۶۶	

جدول ۱۲- نتایج حاصل از تجزیه به مؤلفه‌های اصلی شامل مقادیر ویژه، درصد واریانس و ضرایب بردارهای ویژه مربوط به شاخصهای پنج گانه تحمل به خشکی برای عملکرد علوفه

نام شاخص	مؤلفه ۱	مؤلفه ۲
عملکرد در شرایط نرمال	0/۳۴	0/۵۰
عملکرد در شرایط تنش	0/۴۳	-۰/۰۷
TOL شاخص تحمل	-۰/۲۵	0/۶۷
MP میانگین حسابی	0/۴۱	0/۱۹
SSI شاخص حساسیت به تنش	-۰/۳۵	0/۴۸
STI شاخص تحمل به تنش	0/۴۲	0/۱۲
GMP میانگین هندسی	0/۴۲	0/۱۵
مقادیر ویژه	5/۵۱	1/۴۹
درصد واریانس	0/۷۹	0/۲۱
درصد واریانس تجمعی	0/۷۹	0/۹۹

اعدادی که زیر آنها خط کشیده شده است دارای ارزش بیشتری در مؤلفه‌های اصلی هستند.

شکل ۲ - دیاگرام نمایش بای پلات پنج شاخص تحمل به خشکی برای عملکرد علوفه در ۶ ژنوتیپ براساس دو مؤلفه اصلی اول و دوم

پژوهش و سازندگی در زراعت و *Vicia tetrasperma*

- باطنی، شماره ۱۶ ص ۲-۴.
- فخر واعظی، ع. ۱۳۸۰. نتایج تحقیقات گیاهان علوفه‌ای دیم، مؤسسه تحقیقات کشاورزی دیم.
- فخر واعظی، ع. ۱۳۸۴. بررسی سازگاری و پایداری عملکرد ارقام گاودانه یا ماشک (*Vicia ervillia*) در شرایط دیم، هفتمنی کنگره گیاهان علوفه‌ای، ص ۴۴۹.
- کریمی، ه. ۱۳۷۵. زراعت و اصلاح گیاهان علوفه‌ای، انتشارات دانشگاه تهران، صفحه ۴۲۰.
- Caballero R., Goicoechea, E.L. and Hernaiz, P.J. 1995. Forage yields and quality of common vetch and oat sown at varying seeding ratios and seeding rates of vetch Field Crops Research 41: 35-140.
- Dorado, J., Lopezfando, C. and Delmonte, J.P. 1998. Barley yield and weed development as affected by crop sequence and tillage systems in a semi-arid environment. Communications in soil science and plant analysis 29: 115-1131.

منابع مورد استفاده

- پارسايی، س. و خديوي، ح. ۱۳۷۴. تأثير تراكم انرژی قابل متابوليسم و پروتئين خام بر روی پرورا برههای نر توده کردن شمال خراسان، فصلنامه علمی پژوهش و سازندگی، شماره ۲۹ ص ۱۱۲.
- جعفری، ع.ا. ۱۳۸۰. بررسی امکان استفاده از طیفسنج مادون قرمز نزدیک برای تخمین قابلیت هضم در گراسهای علوفه‌ای، مجموعه مقالات سومین سمینار پژوهشی تغذیه دام و طیور کشور انتشارات مؤسسه تحقیقات علوم دامی کشور، صفحه ۶۳-۵۵.
- شهبازيان، ن. ۱۳۸۳. گیاهان علوفه‌ای تیره بقولات، انتشارات کارنو، صفحه ۱۶۰.
- عرفانزاده، ر. و وفاخواه، م. ۱۳۸۲. تعیین رابطه بین عوامل خاک و کیفیت علوفه در دو گونه مرتعی *Trifolium repens* و

- irrigated condition. Proceeding of the VIIth International Rangelands congress, Durban, South Africa, Pages 1403-1405
- McGrath, D. 1988. Seasonal variation in the water-soluble carbohydrates of perennial and Italian ryegrass under cutting conditions. Irish Journal of Agricultural and food Research 27: 131-139.
 - Rosielle, A.A. and Hamblin, J. 1981. Theatrical aspects of selection for yield in stress and non-stress environments. Crop Sci.**21**: 709-946.
 - Yavuz, M. Iptas, S. and Karadag, Y. 2004. Agronomic Potential of Grass pea (*Lathyrus sativus* L.) under Rain fed Condition in Semi-Arid Regions of Turkey. Asian Journal of Plant Sciences **3**: 151-155.
 - Fernandez, G.C.J. 1993. Effective selection criteria for assessing plant stress tolerance. In: C. G. Kuo (Ed), Adaptation of food crops to temperature and water stress, pp. 257-270. AVRDC, Shanhua, Taiwan.
 - Fischer, R.A. and Maurer, R. 1978. Drought resistance in spring wheat cultivar. 1. Grain yield response Aust. Jour. Agric Res. **29**: 897-912.
 - Humphreys, M.O. 1989. Water soluble carbohydrates in perennial ryegrass breeding. III. Relationships with herbage production, digestibility and crude protein content. Grass. Forage Sci. **44**: 423-430.
 - Jafari, A.A., Connolly, V., Frolich, A. and Walsh, E.K. 2003b. A note on estimation of quality in perennial ryegrass by Near infrared spectroscopy. Irish Journal of Agricultural and food research 42: 293-299.
 - Jafari, A., Nosrati Nigeh, M. and Haidari Sharifabad, H. 2003a. Comparison of yield, morphological and quality traits in 18 ecotypes and varieties of alfalfa (*Medicago sativa*) grown under irrigated and non-

Study for yield and quality traits in 6 domestic populations of common vetch (*Vicia sativa*) grown under optimum and dry land farming system in Lorestan, Iran

Hassvand, M. ¹, Jafari, A.A. ^{2*}, Sepahvand, A. ³ and Nakhjavan, S. ⁴

1- MSc of Plant Breeding, Islamic Azad university, brojerd branch, boroujerd, Iran

2*- Corresponding Author, Associate professor, Gen bank, Research Institute of Forest and Rangelands, Tehran, Iran,
Email:aajafari@rifr.ac.ir

3- Senior Research Expert, Research Center Of Agriculture and Natural Resources Lorestan, Khorram Abad, Iran.

4-Assistant Professor, Islamic Azad university, brojerd branch, boroujerd, Iran.

Received:08.03.2009

Accepted:22.09.2009

Abstract

In order to compare yield and forage quality, six local genotypes of common vetch (*Vicia sativa*) were sown in two separate experiments under irrigated and dry land farming system using randomize complete block design with three replications in khorramabad agricultural research station during 2005 and 2006. Data were collected for Forage fresh and dry matter (DM) yield, plant height and quality traits as: dry matter digestibility, (DMD), crude protein (CP), water soluble carbohydrates (WSC), crude fiber (CF), acid detergent fiber (ADF), neutral detergent fiber (NDF) and total ash. Results of combined analysis showed significant differences between two conditions for all of traits except DMD. The average values of DM (2.76 and 2.35 ton/ha), CP (24.8 and 21.6%), and WSC (10.9 and 12.9%) were obtained for Irrigated and drought condition respectively, indicated higher values of both DM yield and CP and lower values of WSC in Irrigated conditions. Genotype effect was significant for forage yield, plant height, WSC and NDF. Results of correlation coefficients showed that forage yield had positively correlated with plant height, WSC and CF and negatively correlated with CP. Whereas, WSC had positively correlated with DM yield, plant height and DMD and negatively correlated with CP, ADF, NDF and total ash. Using cluster analysis, 6 genotypes were classified into two groups. Using biplot diagram based on 5 drought resistance indices, six genotypes were scattered. Talarizan (Azna) with average values of 3.1 and 2.7 ton/ha DM yield for optimum and dry condition, respectively had higher values in both conditions and recommended for cultivation in more rainy regions of Lorestan province. Genotypes of Torshabad (Doruod) and Fahre (Aligudarz) with average values 2.55 and 2.72 ton/ha DM yield, respectively for drought condition, were identified as tolerant to dryness and identified for cultivation in dry land farming system. Genotypes of Doruod and Bawki (Azna) with average values of 2.39 and 3.01 ton/ha forage production in irrigated condition recognized as sensitive to dryness and recommended for cultivation in irrigated conditions. Among the productive genotypes, Fahre with average values of 12.74% WSC had good forage quality.

Key words: common vetch (*Vicia sativa*), forage yield, quality, cluster analysis, drought stress